

Εφευρέσεις από τη Γερμανία

Η Γερμανία είναι γνωστή για το πλούσιο πολιτιστικό της τοπίο, τη λογοτεχνία, την ποίηση και την τέχνη της, καθώς και για μερικά από τα μεγάλα μυαλά της και τις διάσημες προσωπικότητες.

Ωστόσο, πολλές εφευρέσεις που προήλθαν αρχικά από τη Γερμανία τις οποίες δεν γνωρίζουν πολλοί άνθρωποι, χρονολογούνται από αιώνες και αιώνες πριν μέχρι σήμερα.

Κάποιες από αυτές μπορεί ακόμη και να σας εκπλήξουν.

Το ψυγείο

Κάτι για το οποίο είμαστε όλοι ιδιαίτερα ευγνώμονες ειδικά τους ζεστούς μήνες του καλοκαιριού, θα πρέπει να ευχαριστήσετε τον Carl von Linde για αυτή την εφεύρεση.

Καθηγητής μηχανικής από το Berndorf της Βαυαρίας, ο Linde κατοχύρωσε με δίπλωμα ευρεσιτεχνίας τη διαδικασία υγροποίησης του αερίου που έγινε απαραίτητη στην τεχνολογία ψύξης το 1876.

Ανέπτυξε γρήγορα τα ευρήματά του για να εφεύρει το πρώτο λειτουργικό και αποτελεσματικό ψυγείο συμπιεσμένης αμμωνίας.

Η ανακάλυψή του βοήθησε επίσης την ανάπτυξη της κρυογενετικής, της φυσικής, της χημείας και της μηχανικής.

Πριν από τη Linde, αντί για ψυγεία χρησιμοποιούνταν παγοθήκες.

Αυτά ήταν μονωμένα κουτιά επενδεδυμένα με κασσίτερο ή ψευδάργυρο που περιείχαν όγκους πάγου για να διατηρούν τα τρόφιμα δροσερά, αλλά έπρεπε να αδειάζουν και να αντικαθίστανται καθημερινά.

Έτσι, την επόμενη φορά που θα τσιμπήσετε μια μεταμεσονύκτια μπουκιά από το ανθεκτικό, αξιόπιστο ψυγείο σας, σκεφτείτε τις προσπάθειες της Linde να κάνει το τσιμπολόγημά μας όσο το δυνατόν λιγότερο απαιτητικό.

Η ιστορία της Fanta

Το Fanta είναι το δεύτερο ποτό που φτιάχτηκε ποτέ από την Coca-Cola Company. Το Fanta αναπτύχθηκε στη Γερμανία το 1940 και κατασκευάστηκε από τη γερμανική εταιρεία εμφιάλωσης Coca-Cola κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Επειδή δεν υπήρχε ναυτιλία μεταξύ Γερμανίας και ΗΠΑ, λόγω του πολέμου, το γερμανικό εργοστάσιο εμφιάλωσης δεν μπορούσε πλέον να παράγει σιρόπι Coca-Cola. Για να συνεχίσει το εργοστάσιο, ο Max Keith, ο διευθυντής του εργοστασίου, έπρεπε να αναλάβει δράση. Έφτιαξε ένα ρόφημα από φρούτα με υλικά που είχε στη διάθεσή του. Αυτό το ποτό αποτελούνταν από ένα υποπροϊόν τυριού που ονομάζεται ορός γάλακτος και περίσσεια ινών μήλου από γλειφιτζούρια. Το πρώτο γερμανικό Fanta ήταν κίτρινο και είχε εντελώς διαφορετική γεύση από το Fanta που όλοι γνωρίζουμε σήμερα. Οι γεύσεις της Fanta άλλαζαν τακτικά κατά τη διάρκεια του πολέμου, καθώς το ποτό παρασκευαζόταν με βάση τα συστατικά που είχαν στη διάθεσή τους.

Σε διαγωνισμό προσωπικού επινοήθηκε το όνομα Fanta. Ο διευθυντής, Keith είπε ότι θα πρέπει να αφήσουν τη φαντασία τους να τρέξει. Ο πωλητής Joe Knipp σκέφτηκε το όνομα Fanta όταν άκουσε τη λέξη να βγαίνει από το στόμα του Keith.

Όταν τα εργοστάσια της γερμανικής και ολλανδικής Coca-Cola συγχωνεύτηκαν με τη μητρική τους εταιρεία, η παραγωγή Fanta σταμάτησε. Το Fanta κυκλοφόρησε ξανά το 1955, αφού ο άμεσος ανταγωνιστής Pepsi κυκλοφόρησε αρκετά ποτά στην αγορά.

Η ιστορία του διακορευτή – Το εργαλείο που δεν ξέρουμε πως λέγεται

Στα ελληνικά λοιπόν λέγεται (καταχρηστικά) διακορευτής ή διακορευτής χαρτιού ή χρησιμοποιούμε τη γαλλική λέξη περφορατέρ.

Είναι βέβαια το εργαλείο που ανοίγει μικρές τρύπες σε φύλλα χαρτιού -συνήθως δύο- ώστε να ταξινομηθούν σε κάποιο γκλασέρ. Ανάλογα με το πόσο... εξελιγμένο είναι διαθέτει συλλέκτη για τα χαρτάλια που κόβονται ή χαρακα για τον ακριβή προσδιορισμό της θέσης της τρύπας.

Η ιστορία του διακορευτή ξεκινάει στη Γερμανία στις 14 Νοεμβρίου 1886 όταν ο Friedrich Soennecken κατοχυρώνει τη σχετική πατέντα.

Στην πραγματικότητα οι Αμερικανοί ίσως να έχουν προηγηθεί λιγάκι αλλά... χάνουν τη δόξα καθώς η δική τους αντίστοιχη επινοήση είχε λίγο διαφορετική χρήση, σαν ακυρωτικό εισιτηρίων.

Όπως και να έχει ο διακορευτής είναι ένα απλό αλλά πολύ χρήσιμο εργαλείο που έχει... βάλει σε τάξη πολλά γραφεία. Κι ας μην ξέρουμε πως τον λένε.

Mercedes-Benz

είναι Γερμανική εταιρεία κατασκευής πολυτελών επιβατικών αυτοκινήτων με ιδιαίτερα υψηλές απαιτήσεις, καθώς και φορηγών

Παλαιότερα η εταιρεία ονομαζόταν επίσημα *Daimler-Benz AG*, και το *Mercedes* ήταν μόνο το όνομα των αυτοκινήτων της. Ιδρύθηκε στη σημερινή της μορφή, υπό την ονομασία Mercedes-Benz, στις 28 Ιουνίου 1926, με την ένωση των εταιρειών *Daimler-Motoren-Gesellschaft* και *Benz & Cie*.

Στην Ελλάδα κατασκεύαζε λεωφορεία Mercedes-Benz η εταιρεία Βιαμάξ. Το 1982 ιδρύθηκε η *Mercedes-Benz Ελλάς*, η οποία είναι κατά ποσοστό 100% θυγατρική της αντίστοιχης γερμανικής.

Η Daimler A.G., όπως ονομάζεται σήμερα η μητρική εταιρεία, είναι η μεγαλύτερη παραγωγός εταιρεία φορηγών παγκοσμίως και η δεύτερη μεγαλύτερη παραγωγός εταιρεία πολυτελών αυτοκινήτων.

Οι κυριότεροι ανταγωνιστές της είναι η BMW, η Audi, η Volvo, η Lexus, η Jaguar και η D Automobiles (η πολυτελής θυγατρική της Citroën), ενώ ειδικότερα στη Βόρεια Αμερική, στη Μέση Ανατολή και στην Κίνα είναι και οι Cadillac και Lincoln.

Σύμβολο

Το τριάκτινο αστέρι, που έχει εμπνευστεί ο Γκότλιμπ Ντάιμλερ και συμβολίζει τον εκσυγχρονισμό των μεταφορών σε στεριά, αέρα και θάλασσα, υιοθετήθηκε το 1909, επτά δηλαδή χρόνια μετά το όνομα «Mercedes» και τοποθετήθηκε στο μπροστινό μέρος των αυτοκινήτων της από το 1910 και μετά.

Η ιστορία του Χριστουγεννιάτικου δέντρου και το έθιμο στολισμού του

Το Χριστουγεννιάτικο δέντρο είναι ένα αιθαλές, κωνοφόρο δέντρο που ο στολισμός του αποτελεί παράδοση για τις μέρες των Χριστουγέννων.

Στολίζεται με διάφορα στολίδια, διακόσμησης για σκάλες, γιρλάντες, κορδέλες, λαμπιόνια και στα παλαιότερα χρόνια αντί για λαμπιόνια τοποθετούσαν αληθινά κεριά.

Ένας άγγελος ή ένα αστέρι τοποθετούνται στην κορυφή του δέντρου συμβολίζοντας το αστέρι της Βηθλεέμ που οδήγησε τους μάγους ή τους αγγέλους που προστάτησαν το Θείο βρέφος εκείνη την Άγια νύχτα.

Χρονολογείται πώς το πρώτο δέντρο στολίστηκε στις αρχές του 15ου αιώνα στην Εσθονία και στη Λετονία. Εκείνοι που δεν υποστηρίζουν το έθιμο του χριστουγεννιάτικου δέντρου, το ονομάζουν Yule και θεωρούν πώς δεν συνδέεται ο στολισμός τους με τίποτα χριστιανικό.

Ηλεκτρικό Δράπανο

Η γέννηση των παγκόσμιων ηλεκτρικών εργαλείων ξεκίνησε με προϊόντα ηλεκτρικού τρυπανιού - το 1895, η Γερμανία ανέπτυξε το πρώτο ηλεκτρικό τρυπάνι συνεχούς ρεύματος στον κόσμο, αυτό το ηλεκτρικό τρυπάνι ζυγίζει 14 κιλά, το κέλυφος είναι κατασκευασμένο από χυτοσίδηρο και μπορούν να ανοίξουν τρύπες μόνο 4 mm. η ατσάλινη πλάκα. Στη συνέχεια, εμφανίστηκε ένα ηλεκτρικό τρυπάνι τριφασικής συχνότητας ισχύος (50 Hz), αλλά η ταχύτητα του κινητήρα απέτυχε να υπερβεί τα 3000 r/min.

Το 1914, εμφανίστηκε ένα μονοφασικό ηλεκτρικό τρυπάνι με κινητήρα σειράς και η ταχύτητα του κινητήρα έφτασε πάνω από 10000 r/min.

Το 1927, υπήρχε ένα ηλεκτρικό τρυπάνι μέσης συχνότητας με συχνότητα τροφοδοσίας 150~200Hz, το οποίο όχι μόνο έχει τα πλεονεκτήματα της υψηλής ταχύτητας του κινητήρα μονοφασικής σειράς, αλλά έχει επίσης τα πλεονεκτήματα της απλής και αξιόπιστης δομής τριών κινητήρας συχνότητας ισχύος φάσης, αλλά η χρήση είναι περιορισμένη λόγω της ανάγκης για παροχή ρεύματος μέσης συχνότητας.

Στη δεκαετία του '60, υπήρχαν τρυπάνια μπαταριών που τροφοδοτούνταν από μπαταρίες νικελίου-καδμίου. Από τα μέσα έως τα τέλη της δεκαετίας του '70, λόγω της μείωσης των τιμών των μπαταριών και του μειωμένου χρόνου φόρτισης, αυτό το ηλεκτρικό τρυπάνι χρησιμοποιήθηκε ευρέως στην Ευρώπη, τις Ηνωμένες Πολιτείες και την Ιαπωνία.

Το ηλεκτρικό τρυπάνι αρχικά χρησιμοποιούσε χυτοσίδηρο ως κέλυφος και αργότερα άλλαξε σε κράμα αλουμινίου ως κέλυφος. Στη δεκαετία του '60, τα μηχανικά θερμοπλαστικά εφαρμόστηκαν στα ηλεκτρικά τρυπάνια και πέτυχαν διπλή μόνωση των ηλεκτρικών τρυπανιών.

Στη δεκαετία του '60, εμφανίστηκαν και ηλεκτρονικά τρυπάνια ελέγχου ταχύτητας. Αυτό το είδος ηλεκτρικού τρυπανιού χρησιμοποιεί θυρίστορ και άλλα εξαρτήματα για να σχηματίσει ηλεκτρονικά κυκλώματα και ρυθμίζει την ταχύτητα σε διαφορετικά βάρη όπου εισάγονται τα πόμολα διακόπτη, έτσι ώστε το ηλεκτρικό τρυπάνι να μπορεί να επιλέξει διαφορετικές ταχύτητες ανάλογα με τα διαφορετικά αντικείμενα προς επεξεργασία (όπως διαφορετικά υλικά, διαμέτρους διάτρησης κ.λπ.) όταν χρησιμοποιούνται.

